

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 492/2011

ze dne 5. dubna 2011

o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 46 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství ⁽³⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.

(2) Volný pohyb pracovníků v Unii musí být zajištěn. Dosažení tohoto cíle předpokládá odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní

příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky, jakož i právo těchto pracovníků volně se pohybovat uvnitř Unie za účelem výkonu zaměstnání, s výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností nebo veřejným zdravím.

(3) Je třeba přijmout předpisy umožňující dosažení cílů v oblasti volného pohybu stanovených v článcích 45 a 46 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(4) Volný pohyb představuje základní právo pracovníků a jejich rodin. Mobilita pracovníků uvnitř Unie musí být jedním z prostředků, které pracovníkům zajišťují možnost zlepšení životních a pracovních podmínek a usnadnění jejich společenského postavení, a současně přispívají k uspokojování potřeb hospodářství členských států. Je třeba potvrdit právo všech pracovníků v členských státech vykonávat uvnitř Unie činnost podle vlastní volby.

(5) Toto právo by mělo být shodně přiznáno stálým, sezonním a příhraničním pracovníkům i těm, kteří vykonávají svou činnost za účelem poskytování služeb.

(6) Aby mohlo být právo volného pohybu vykonáváno za objektivních podmínek svobody a důstojnosti, musí být fakticky i právně zajištěna rovnost zacházení ve všech věcech, které se týkají vlastního výkonu zaměstnání a přístupu k bydlení, a rovněž odstraněny překážky mobility pracovníků, zejména pokud jde o podmínky začlenění rodiny pracovníka do prostředí hostitelské země.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 11.2.2011, s. 170.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. března 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽⁴⁾ Viz příloha I.

- (7) Zásada nediskriminace pracovníků v Unii znamená, že pro všechny státní příslušníky členských států se uznává stejná přednost pro přístup k zaměstnání, jakou mají pracovníci daného státu.
- (8) Postupy zprostředkování zaměstnání a dosahování rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou, zejména cestou přímé spolupráce mezi ústředními službami zaměstnanosti a rovněž mezi regionálními službami zaměstnanosti, jakož i koordinace výměny informací zajišťují větší průhlednost trhu práce. Pracovníci, kteří se chtějí přemísťovat, by měli být pravidelně informováni o životních a pracovních podmínkách.
- (9) Mezi volným pohybem pracovníků, zaměstnaností a odborným vzděláváním existují úzké vztahy, zejména směřuje-li toto vzdělávání k vytvoření možnosti pro pracovníky vyhovět nabídkám na zaměstnání z jiných regionů v Unii. Tyto vztahy vyžadují, aby související obtíže již nebyly zkoumány odděleně, ale ve vzájemných vazbách a rovněž s ohledem na obtíže na regionální úrovni. Je proto nezbytné směřovat úsilí členských států ke koordinaci jejich politik zaměstnanosti,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZAMĚSTNÁVÁNÍ, ROVNÉ ZACHÁZENÍ A RODINY PRACOVNÍKŮ

ODDÍL I

Přístup k zaměstnání

Článek 1

1. Každý státní příslušník členského státu má právo, bez ohledu na své bydliště, na přístup k zaměstnání a na jeho výkon na území jiného členského státu v souladu s právními a správními předpisy, které upravují zaměstnávání státních příslušníků tohoto státu.

2. Na území jiného členského státu požívá zejména stejné přednosti pro přístup k volnému zaměstnání, jakou mají státní příslušníci tohoto státu.

Článek 2

Každý státní příslušník členského státu a každý zaměstnavatel vykonávající činnost na území členského státu si mohou vyměňovat nabídky volných pracovních míst a žádosti o zaměstnání a uzavírat a provádět pracovní smlouvy v souladu s platnými právními a správními předpisy, aniž by to mohlo vést k jakékoli diskriminaci.

Článek 3

1. V souladu s tímto nařízením se nepoužijí právní a správní předpisy ani správní postupy členského státu:

- a) které omezují poptávku po zaměstnání nebo jeho nabídku, přístup k zaměstnání a jeho výkon cizími státními příslušníky nebo je podmiňují požadavky, které neplatí pro tuzemské státní příslušníky, nebo
- b) které, ačkoli se používají bez ohledu na státní příslušnost, mají za výlučný nebo hlavní cíl nebo účel znemožnit státním příslušníkům jiných členských států přístup k nabízenému zaměstnání.

První pododstavec se nevztahuje na podmínky týkající se jazykových znalostí požadovaných z důvodu povahy pracovního místa, které má být obsazeno.

2. Mezi předpisy nebo postupy členského státu zmíněné v odst. 1 prvním pododstavci patří zejména ty, které v členském státě:

- a) požadují pro cizí státní příslušníky zvláštní postup při zaměstnávání;
- b) omezují nabídku zaměstnání nebo ji podmiňují požadavky na zveřejnění v tisku nebo jiným způsobem a které neplatí pro zaměstnavatele vykonávající činnost na území tohoto členského státu;
- c) podmiňují přístup k zaměstnání zařazením pracovníků do evidence u orgánu práce nebo brání zaměstnávání jednotlivých pracovníků, pokud jde o osoby, které nemají bydliště na území tohoto státu.

Článek 4

1. Právní a správní předpisy členských států, které omezují početně nebo procentně zaměstnávání cizích státních příslušníků v podnicích, oborech nebo regionech nebo na celostátní úrovni, se nevztahují na státní příslušníky ostatních členských států.

2. Je-li v některém členském státu poskytnutí jakékoli výhody podnikům podmíněno zaměstnáním minimálního procenta tuzemských pracovníků, považují se státní příslušníci ostatních členských států za tuzemské pracovníky, s výhradou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

Článek 5

Státnímu příslušníkovi jednoho členského státu, který se uchází o zaměstnání na území jiného členského státu, se v tomto státě poskytuje stejná pomoc, jakou poskytují služby zaměstnanosti tohoto státu jeho vlastním státním příslušníkům při vyhledávání zaměstnání.

Článek 6

1. Zaměstnání a získávání státního příslušníka členského státu na pracovní místo v jiném členském státě nesmí být závislé na kritériích souvisejících se zdravotním stavem či povoláním nebo jiných kritériích, která jsou diskriminační na základě státní příslušnosti ve srovnání s kritérii používanými pro státní příslušníky jiného členského státu, kteří chtějí vykonávat stejnou činnost.

2. Státní příslušník, který má jmenovitou nabídku od zaměstnavatele z jiného členského státu než je stát, jehož je příslušníkem, může podléhat podmínce složení odborné zkoušky, pokud to zaměstnavatel výslovně požaduje při předložení nabídky.

ODDÍL 2

Výkon zaměstnání a rovnost zacházení

Článek 7

1. S pracovníkem, který je státním příslušníkem členského státu, nesmí být na území jiného členského státu zacházeno z důvodu jeho státní příslušnosti jinak než s tuzemskými pracovníky, jde-li o podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, zejména z oblasti odměňování, skončení pracovního poměru a návratu k povolání nebo opětovného zaměstnání, pokud se stal nezaměstnaným.

2. Požívá stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci.

3. Využívá rovněž na stejném základě a za stejných podmínek jako tuzemští pracovníci vzdělávání na odborných školách a ve střediscích pro rekvalifikaci.

4. Jakékoli ustanovení v kolektivní nebo individuální smlouvě nebo v jiném kolektivním ujednání týkající se přístupu k zaměstnání, odměňování a jiných pracovních podmínek nebo podmínek skončení pracovního poměru je od počátku neplatné, pokud stanoví nebo povoluje diskriminační podmínky vůči pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států.

Článek 8

Pracovník, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a je zaměstnán na území jiného členského státu, požívá rovného zacházení v oblasti členství v odborových organizacích a výkonu práv spojených s odborovou činností, včetně hlasovacího práva a práva přístupu na správní nebo vedoucí místa v odborových organizacích. Může být vyloučen z účasti ve

vedení subjektů veřejného práva a z výkonu veřejnoprávních funkcí. Rovněž požívá práva být volen do orgánů zastupujících pracovníky v podnicích.

Prvním pododstavcem nejsou dotčeny právní předpisy, které v některých členských státech přiznávají pracovníkům z ostatních členských států širší práva.

Článek 9

1. Pracovník, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a je zaměstnán na území jiného členského státu, požívá všech práv a výhod udělovaných tuzemským pracovníkům v oblasti bydlení, včetně vlastnictví bydlení, které potřebuje.

2. Pracovník uvedený v odstavci 1 se může na základě stejného práva jako tuzemský pracovník zapsat v regionu, ve kterém je zaměstnán, na seznam žadatelů o bydlení v místě, kde jsou seznamy vedeny, a požívá z toho plynoucí výhody a přednosti.

Na jeho rodinu, která zůstala v zemi posledního pobytu pracovníka, se pro tento účel hledí, jako kdyby bydlela ve zmíněném regionu, pokud stejná domněnka platí pro tuzemské pracovníky.

ODDÍL 3

Rodiny pracovníků

Článek 10

Děti státního příslušníka členského státu, který je nebo byl zaměstnán na území jiného členského státu, mají přístup k obecnému, učňovskému a odbornému vzdělání za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu, pokud tyto děti mají bydliště na jeho území.

Členské státy podporují podněty umožňující těmto dětem získávat uvedené vzdělání za co nejlepších podmínek.

KAPITOLA II

ZPROSTŘEDKOVÁNÍ ZAMĚSTNÁNÍ A DOSAŽENÍ ROVNOVÁHY MEZI NABÍDKOU A POPTÁVKOU

ODDÍL 1

Spolupráce mezi členskými státy a s Komisí

Článek 11

1. Členské státy nebo Komise podníí nebo společně vypracují studie v oblasti zaměstnanosti a nezaměstnanosti, které považují za nezbytné pro volný pohyb pracovníků uvnitř Unie.

Ústřední služby zaměstnanosti členských států úzce spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí v oblasti vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání v Unii a souvisejícího umísťování pracovníků.

2. K tomuto účelu určí členské státy zvláštní služby, které jsou pověřeny organizováním činnosti v oblastech uvedených v odst. 1 druhém pododstavci a které spolupracují mezi sebou navzájem a s útvary Komise.

Členské státy oznámí Komisi všechny změny v pověření těchto služeb. Komise tato sdělení pro informaci zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 12

1. Členské státy předají Komisi informace o obtížích týkající se volného pohybu a zaměstnávání pracovníků a související údaje, jakož i informace o stavu a vývoji zaměstnanosti.

2. Komise určí s co nejvyšším ohledem na stanovisko technického výboru uvedeného v článku 29 (dále jen „technický výbor“) způsob, kterým se připravují informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. V souladu s postupem stanoveným Komisí a s co nejvyšším ohledem na stanovisko technického výboru zašle zvláštní služba každého členského státu zvláštním službám ostatních členských států a Evropskému koordinačnímu úřadu uvedenému v článku 18 informace o životních a pracovních podmínkách a o stavu trhu práce, které mohou pracovníkům z jiných členských států poskytovat přehled. Tyto informace jsou pravidelně aktualizovány.

Zvláštní služby ostatních členských států zajistí těmto informacím širokou publicitu, zejména jejich rozšířením v příslušných službách zaměstnanosti a pomocí všech vhodných sdělovacích prostředků sloužících k informování dotčených pracovníků.

ODDÍL 2

Mechanismus pro dosažení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou

Článek 13

1. Zvláštní služba každého členského státu pravidelně předává zvláštním službám ostatních členských států a Evropskému koordinačnímu úřadu uvedenému v článku 18:

- a) nabídky volných pracovních míst, kterým by mohli vyhovět státní příslušníci ostatních členských států;
- b) nabídky volných pracovních míst určené třetím zemím;
- c) žádosti o zaměstnání osob, které formálně prohlásily, že chtějí pracovat v jiném členském státě;

- d) informace podle regionů a oborů činnosti o uchazečích o zaměstnání, kteří prohlásili, že jsou připraveni vykonávat zaměstnání v jiné zemi.

Zvláštní služba každého členského státu předá tyto informace co nejdříve příslušným službám a subjektům zaměstnanosti.

2. Nabídky volných pracovních míst a žádosti o zaměstnání uvedené v odstavci 1 jsou rozšiřovány podle jednotného systému vypracovaného Evropským koordinačním úřadem uvedeným v článku 18 ve spolupráci s technickým výborem.

Bude-li to nezbytné, může být tento systém upraven.

Článek 14

1. Všechny nabídky volných pracovních míst podle článku 13 předložené službám zaměstnanosti členského státu se označují příslušným službám zaměstnanosti ostatních dotyčných členských států, které je zpracují.

Tyto služby předloží službám prvního členského státu vhodné a přesné žádosti o zaměstnání.

2. Na žádosti o zaměstnání podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) odpovědi příslušné služby členských států v přiměřené lhůtě, která nesmí přesáhnout jeden měsíc.

3. Služby zaměstnanosti přiznají pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky členských států, stejnou přednost, jaká je udělována tuzemským pracovníkům vůči státním příslušníkům třetích zemí.

Článek 15

1. Činnosti vymezené v článku 14 vykonávají zvláštní služby. Avšak v případech, kdy jsou zmocněny ústředními službami a kdy to uspořádání služeb zaměstnanosti členského státu a používaný způsob zprostředkování umožňují:

- a) regionální služby zaměstnanosti členských států:

- i) na základě informací uvedených v článku 13, po kterých následují příslušná opatření, přímo přistoupí ke zprostředkování a k vyrovnání nabídky a poptávky,

ii) vytvoří přímé vztahy pro dosažení rovnováhy:

- v případě jmenovité nabídky,
- v případě individuální žádosti o zaměstnání předložené buď určené službě zaměstnanosti, nebo zaměstnavateli vykonávajícímu svou činnost v oblasti, pro kterou je místně příslušná tato služba,
- v případě, kdy se vyrovnání týká sezonních pracovníků, kteří musí být zaměstnáni co nejdříve;

b) služby místně příslušné pro pohraniční oblasti dvou nebo více členských států si pravidelně vyměňují údaje týkající se nabídky volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání na své úrovni a provádějí přímo mezi sebou, v souladu se svými vztahy s ostatními službami zaměstnanosti svých zemí, zprostředkování a vyrovnání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání.

Je-li to nezbytné, vytvoří služby místně příslušné pro pohraniční oblasti rovněž postupy pro spolupráci a služby s cílem poskytnout:

- uživatelům co nejvíce užitečných informací o různých hlediscích mobility a
- sociálním a hospodářským partnerům, sociálním službám (zejména veřejným, soukromým nebo veřejně prospěšným) a všem dotyčným institucím soubor koordinovaných opatření v oblasti mobility;

c) úřady práce specializované pro některá povolání nebo určité kategorie osob mezi sebou naváží přímou spolupráci.

2. Zúčastněné členské státy zašlou Komisi seznam služeb uvedených v odstavci 1, který sestaví po vzájemné dohodě. Komise tento seznam a jeho změny pro informaci zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Využití postupů pro získávání pracovníků, které používají subjekty pro provádění ustavené v dohodách uzavřených mezi dvěma nebo více členskými státy, není povinné.

ODDÍL 3

Opatření pro kontrolu rovnováhy na trhu práce

Článek 17

1. Na základě zprávy Komise vypracované v souladu s informacemi poskytnutými členskými státy analyzují tyto

státy spolu s Komisí alespoň jednou ročně výsledky opatření provedených na úrovni Unie v oblasti nabídky volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání.

2. Členské státy spolu s Komisí prozkoumají všechny možnosti pro poskytnutí přednosti státním příslušníkům členských států při obsazování volných pracovních míst s cílem dosáhnout rovnováhy mezi nabídkou zaměstnání a poptávkou po zaměstnání uvnitř Unie. K tomuto účelu přijmou nezbytná opatření.

3. Každé dva roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování kapitoly II, v níž shrne informace a údaje získané z provedených studií a výzkumů a ukáže veškerá užitečná zjištění týkající se vývoje trhu práce v Unii.

ODDÍL 4

Evropský koordinační úřad

Článek 18

Obecným úkolem Evropského úřadu pro koordinaci vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání (dále jen „Evropský koordinační úřad“), zřízeného v rámci Komise, je podporovat zprostředkování a vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání na úrovni Unie. Zejména je pověřen všemi technickými úkoly, které jsou v této oblasti na základě tohoto nařízení svěřeny Komisi, a zvláště poskytováním pomoci vnitrostátním službám zaměstnanosti.

Provádí syntézu informací uvedených v člancích 12 a 13 a údajů vyplývajících ze studií a výzkumů prováděných na základě článku 11 za účelem zveřejnění užitečných poznatků o pravděpodobném vývoji trhu práce v Unii; tyto poznatky se předkládají zvláštěním službám členských států, poradnímu výboru uvedenému v článku 21 a technickému výboru.

Článek 19

1. Evropský koordinační úřad je zejména pověřen, aby:

a) koordinoval praktická opatření nezbytná ke zprostředkovávání a vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání na úrovni Unie a analyzoval z toho vyplývající pohyb pracovníků;

b) přispíval ve spolupráci s technickým výborem k zavedení společných prostředků činnosti na administrativní a technické úrovni k dosažení těchto cílů;

c) prováděl, objeví-li se zvláštní potřeba, v dohodě se zvláštními službami zprostředkování nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání, jejichž vyrovnání provádějí tyto služby.

2. Předává zvláštním službám nabídky volných pracovních míst a žádosti o zaměstnání, které byly přímo zaslány Komisi, a je informován o jejich vyřizování.

Článek 20

Komise může v dohodě s příslušným orgánem každého členského státu a v souladu s podmínkami a podrobnostmi, které určí na základě stanoviska technického výboru, organizovat návštěvy a přidělení úředníků ostatních členských států a doškolovací programy pro specializované zaměstnance.

KAPITOLA III

SUBJEKTY PRO ZAJIŠŤOVÁNÍ ÚZKÉ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY V OBLASTI VOLNÉHO POHYBU PRACOVNÍKŮ A JEJICH ZAMĚŠTNÁVÁNÍ

ODDÍL 1

Poradní výbor

Článek 21

Poradní výbor má za úkol být nápomocen Komisi při zkoumání všech otázek, které vyplývají z provádění Smlouvy o fungování Evropské unie a opatření přijatých k jejímu provedení v oblasti volného pohybu pracovníků a jejich zaměstnávání.

Článek 22

Poradní výbor je pověřen, aby zejména:

- a) zkoumal obtíže volného pohybu a zaměstnávání v rámci vnitrostátních politik zaměstnanosti s cílem koordinovat politiky zaměstnanosti členských států na úrovni Unie a přispívat tak k rozvoji hospodářství a ke zlepšení rovnováhy na trhu práce;
- b) obecně studoval důsledky používání tohoto nařízení a případných doplňujících opatření;
- c) případně předkládal Komisi odůvodněné návrhy na přezkum tohoto nařízení;
- d) zaujímal, na žádost Komise nebo z vlastního podnětu, odůvodněná stanoviska k obecným nebo zásadním otázkám,

zejména v oblasti výměny informací o vývoji trhu práce, pohybu pracovníků mezi členskými státy, programů nebo opatření k rozvoji poradenství pro volbu povolání a odborného vzdělávání, které mohou vést ke zlepšení možností volného pohybu a zaměstnávání, jakož i všech forem pomoci pracovníkům a jejich rodinám, včetně sociální pomoci a bydlení pracovníků.

Článek 23

1. Poradní výbor se skládá ze šesti členů za každý členský stát, z nichž dva zastupují vládu, dva odborové organizace a dva organizace zaměstnavatelů.

2. Každý členský stát jmenuje pro každou z kategorií uvedených v odstavci 1 jednoho náhradníka.

3. Funkční období členů a jejich náhradníků je dva roky. Mohou být jmenováni opakovaně.

Po uplynutí funkčního období zůstávají členové a jejich náhradníci ve funkci, dokud nejsou nahrazeni nebo dokud nejsou znovu jmenováni.

Článek 24

Členy a náhradníky poradního výboru jmenuje Rada, která při výběru zástupců odborů a organizací zaměstnavatelů usiluje o to, aby bylo ve výboru dosaženo rovnoměrného zastoupení různých dotčených hospodářských odvětví.

Seznam členů a náhradníků Rada pro informaci zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25

Poradnímu výboru předsedá člen Komise nebo jeho zástupce. Předseda nehlasuje. Výbor se schází nejméně dvakrát ročně. Svoolává ho předseda z vlastního podnětu nebo na žádost nejméně jedné třetiny členů.

Funkce sekretariátu zajišťují útvary Komise.

Článek 26

Předseda může k účasti na zasedání pozvat jako pozorovatele nebo odborníky osoby nebo zástupce subjektů, kteří mají velkou zkušenost v oblasti zaměstnávání a pohybu pracovníků. Předsedovi mohou být nápomocni techničtí poradci.

Článek 27

1. Poradní výbor se platně usnáší, pokud jsou přítomny dvě třetiny členů.

2. Stanoviska musí být odůvodněna; přijímají se nadpoloviční většinou platně odevzdaných hlasů; připojí se k nim poznámka, která uvádí názory vyjádřené menšinou, pokud o to požádá.

Článek 28

Poradní výbor určí své postupy práce v jednacím řádu, který vstupuje v platnost po schválení Radou na základě stanoviska Komise. Vstup v platnost případných změn, které se výbor rozhodne provést, podléhá stejnému postupu.

ODDÍL 2

Technický výbor

Článek 29

Technický výbor má být nápomocen Komisi při přípravě, prosazování a sledování výsledků všech technických prací a opatření k provedení tohoto nařízení a případných doplňujících předpisů.

Článek 30

Technický výbor je pověřen, aby zejména:

- a) podporoval a zdokonaloval spolupráci mezi dotčenými správními orgány členských států ve všech technických otázkách vztahujících se k volnému pohybu pracovníků a jejich zaměstnávání;
- b) vypracovával postupy pro organizaci společných činností dotčených správních orgánů;
- c) usnadňoval shromažďování informací pro využití Komisí nebo vypracovávání studií a výzkumů stanovených v tomto nařízení a podporoval výměnu informací a zkušeností mezi dotčenými správními orgány;
- d) studoval z technického hlediska harmonizaci kritérií, podle nichž členské státy hodnotí situaci na svém trhu práce.

Článek 31

1. Technický výbor se skládá ze zástupců vlád členských států. Každá vláda jmenuje členem technického výboru jednoho z členů, který ji zastupuje v poradním výboru.

2. Každá vláda jmenuje ze svých dalších zástupců v poradním výboru, členů nebo náhradníků, jednoho náhradníka.

Článek 32

Technickému výboru předsedá člen Komise nebo jeho zástupce. Předseda nehlasuje. Předsedovi a členům výboru mohou být nápomocni techničtí poradci.

Funkce sekretariátu zajišťují útvary Komise.

Článek 33

Návrhy podané a stanoviska zaujatá technickým výborem jsou předkládány Komisi a oznamovány poradnímu výboru. K těmto návrhům a stanoviskům se připojí poznámka, která uvádí názory vyjádřené různými členy technického výboru, pokud o to požádají.

Článek 34

Technický výbor určí své postupy práce v jednacím řádu, který vstupuje v platnost po schválení Radou na základě stanoviska Komise. Vstup v platnost případných změn, které se výbor rozhodne provést, podléhá stejnému postupu.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Jednací řády poradního výboru a technického výboru, které byly použité dne 8. listopadu 1968, zůstávají použitelné i nadále.

Článek 36

1. Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se vztahují na přístup ke kvalifikovaným zaměstnáním v oblasti jaderné energie, ani předpisy přijaté k provedení této smlouvy.

Toto nařízení se však vztahuje na pracovníky kategorie uvedené v prvním pododstavci a jejich rodinné příslušníky, pokud jejich právní postavení není zmíněnou smlouvou nebo předpisy upraveno.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena opatření přijatá v souladu s článkem 48 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Toto nařízení se nedotýká povinností členských států vyplývajících ze zvláštních vztahů nebo budoucích dohod s některými neevropskými zeměmi nebo územími, které jsou založeny na institucionálních vazbách existujících dne 8. listopadu 1968 nebo vyplývajících z dohod s některými neevropskými zeměmi nebo územími existujících dne 8. listopadu 1968, které jsou založeny na institucionálních vazbách mezi nimi.

Pracovníci z těchto zemí nebo území, kteří v souladu s tímto ustanovením vykonávají zaměstnání na území některého z těchto členských států, se nemohou dovolávat práv z tohoto nařízení na území ostatních členských států.

Článek 37

Členské státy sdělí Komisi pro informaci znění smluv, úmluv nebo ujednání, které mezi sebou uzavřou v oblasti zaměstnanosti, mezi dnem jejich podpisu a dnem jejich vstupu v platnost.

Článek 38

Komise přijme prováděcí opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení. Za tímto účelem úzce spolupracuje s ústředními orgány členských států.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 5. dubna 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Článek 39

Náklady na fungování poradního výboru a technického výboru jsou zahrnuty do souhrnného rozpočtu Evropské unie do oddílu, který se týká Komise.

Článek 40

Toto nařízení se vztahuje na členské státy a jejich státní příslušníky, aniž jsou dotčeny články 2 a 3.

Článek 41

Nařízení (EHS) č. 1612/68 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 42

Tato nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Radu
předsedkyně
GYÓRI E.

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÉ ZMĚNY

Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68
(Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2).

Nařízení Rady (EHS) č. 312/76
(Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 2).

Nařízení Rady (EHS) č. 2434/92
(Úř. věst. L 245, 26.8.1992, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES
(Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

Pouze čl. 38 odst. 1

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 1612/68	Toto nařízení
Část první	Kapitola I
Hlava I	Oddíl 1
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1 první pododstavec
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec první odrážka	Čl. 3 odst. 1 první pododstavec písm. a)
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 3 odst. 1 první pododstavec písm. b)
Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 2
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Hlava II	Oddíl 2
Článek 7	Článek 7
Čl. 8 odst. 1	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Hlava III	Oddíl 3
Článek 12	Článek 10
Část druhá	Kapitola II
Hlava I	Oddíl 1
Článek 13	Článek 11
Článek 14	Článek 12
Hlava II	Oddíl 2
Článek 15	Článek 13
Článek 16	Článek 14
Článek 17	Článek 15
Článek 18	Článek 16
Hlava III	Oddíl 3

Nařízení (EHS) č. 1612/68	Toto nařízení
Článek 19	Článek 17
Hlava IV	Oddíl 4
Článek 21	Článek 18
Článek 22	Článek 19
Článek 23	Článek 20
Část třetí	Kapitola III
Hlava I	Oddíl 1
Článek 24	Článek 21
Článek 25	Článek 22
Článek 26	Článek 23
Článek 27	Článek 24
Článek 28	Článek 25
Článek 29	Článek 26
Článek 30	Článek 27
Článek 31	Článek 28
Hlava II	Oddíl 2
Článek 32	Článek 29
Článek 33	Článek 30
Článek 34	Článek 31
Článek 35	Článek 32
Článek 36	Článek 33
Článek 37	Článek 34
Část čtvrtá	Kapitola IV
Hlava I	—
Článek 38	—
Článek 39	Článek 35
Článek 40	—
Článek 41	—
Hlava II	—
Čl. 42 odst. 1	Čl. 36 odst. 1

Nařízení (EHS) č. 1612/68	Toto nařízení
Čl. 42 odst. 2	Čl. 36 odst. 2
Čl. 42 odst. 3 první pododstavec první a druhá odrážka	Čl. 36 odst. 3 první pododstavec
Čl. 42 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 36 odst. 3 druhý pododstavec
Článek 43	Článek 37
Článek 44	Článek 38
Článek 45	—
Článek 46	Článek 39
Článek 47	Článek 40
—	Článek 41
Článek 48	Článek 42
—	Příloha I
—	Příloha II